

Zaključki državne konference »Usmerjanje otrok s posebnimi potrebami«

1. Postopki usmerjanja so absolutno predolgi. Zakon veleva, da se postopek zaključi najkasneje v šestih mesecih. Žal praksa kaže drugače, zato je potrebno sistem oblikovati tako, da bo postopek čim krajši.
2. potreben je ponovni razmislek o skupini otrok z mejnimi intelektualnimi sposobnostmi, saj so le ti prepuščeni samemu sebi.
3. Oblikovati centre suporta za delo na terenu in pripravo raznih pripomočkov za širšo uporabo (gradiva, ocenjevanje itd....)
4. V mnenju o izpolnjevanju pogojev, katere komisije pošiljajo na šole, mora biti zapisano ne samo kakšen kader in predvideno število ur dodatne strokovne pomoči, temveč tudi kateri pripomočki, prostor je potreben za izvajanje DSP, saj je sedaj to mnenje pomanjkljivo.
5. Izvajalci dodatne strokovne pomoči morajo biti usposobljeni za izvajanje te pomoči in šole kolikor se le da, morajo zagotavljati kadrovske pogoje z ustrežno izobrazbo kot je zapisano v mnenju.
6. poročila šol morajo biti napisana tako, da je iz poročila razvidno, kaj se je do sedaj na šoli za učenca naredilo, katere oblike pomoči, pripomočki in metode so bile uspešne.
7. Usmeritve naj bodo datirane na dve obdobji in sicer prvi september in drugo ocenjevalno obdobje.
8. Priporočila, ki jih napišejo posamezne ustanove naj bodo enako zavezujoča kot sama odločba, saj se s tem število usmeritev lahko izredno zmanjša.
9. Naj se poenoti delo članov komisij tako v razumevanju posamezne težave, kot tudi v kriterijih, ki se uporabljajo za posamezno opredelitev in s tem povezano število ur.
10. Naj se razmisli in vpelje v sistem kvotni način dela - šoli se naj dodeli število ur namenjenih učencem s posebnimi potrebami, šola pa v okviru strokovne skupine opredeli, kako, koliko in kateri izvajalci bodo delo opravljali in se le to vodi v individualiziranih programih posameznega učenca, kjer bi naj bilo točno opredeljeno koliko ur je bilo izvedenih in čemu je bil dan poudarek, vključno s pripomočki in prilagoditvami v izvajanju.
11. Specialni pedagog mora biti brezpogojno prisoten na prvi stopnji, ko se posamezne »posebnosti« otroka odkrivajo in bi naj bil v oporo pri korekciji teh primanjkljajev tako učitelju, kot staršu in nenazadnje otroku brez opredeljenih ur, saj so danes izvajalci – predvsem mobilni še kako obremenjeni samo z urami izvajanja dodatne strokovne pomoči in primanjkuje časa za timsko delo, timske dogovore in delo s starši.
12. Naj se pripravi evalvacija dosedanjih usmeritev ter uspešnost izvajanja na šolah skozi poglobljeno analizo.
13. Želimo si oblikovanje koncepta systemskega nadzora zagotavljanja enako kakovostne in pravične pomoči učencem s posebnimi potrebami v celotnem slovenskem prostoru
14. V normativih naj se opredelijo tudi ure za "preventivo", svetovanje, predavanja in delavnice, sodelovanje z zunanjimi institucijami...
15. Člani komisij naj natančneje spoznajo programe, ki jih izvajajo posamezni zavodi ter pogoje, v katerih delujejo.